

סדר תקהיעת

שופר

ובו תמצא הלכות ומנהגים שיטות
תפלות וכוונות

מסודר מחדש
על ידי

הרב שלמה מרדכי קאהן

מאנסי - תשס"ב
כל זכויות שמורות

עיין עוד דברים אחרים מן המחבר
www.hiQjew.com

אזהרות להבעל תוקע

(א) צריכים ליזהר מאד שתהא קול תקיעה פשוט בלי שום שבירה כלל מתחלה ועד סופה [רמב"ן]

(ב) צריכים להאריך בתקיעות דתשר"ת כדי כ"א כוחות. ע"כ אם מאריכין השברים או התרועות מדקדקין להאריך התקיעות שלפניהם ואחריהם.

(ג) בשברים נראה שראוי ליזהר מאוד שלא להאריך בכל שבר כשיעור ד' כוחות וחצי שהוה בכלל תקיעה ולא שבר וזה שיעור קטן מאד. [שיטת הגר"א כדעת הרמב"ם]

(ד) בג' שברים אין להפסיק בשהייה בין שבר לשבר ומ"מ יפסיק מעט.

(ה) בשברים- תרועה נחלקו הפוסקים אי בנשימה אחת [ראש, רמב"ן, ריב"א, ריטב"א, רשב"א] או בשתי נשימות [רמב"ם, מחזור ויטרי, רבינו תם, רמ"א] לפיכך :

-בתקיעות דמיושב מריעין בנשימה אחת

-ובתקיעות דמעומד מריעין בשתי נשימות. וצריך לנשום ממש ויוצא בזה לכל

הדעות כי יש דעות שאין יוצאין אם לא נושם.

(ו) התוקע ולא עלתה לו לא יתקע באותו נשימה. בכדי נשימה כולה קול אחד ותחילתה פסולה. א"כ ידקדק לנשום מחדש שיהא קול כשר מתחילתה עד סופה. (עיין מ"ב תק"ץ ס"ק ל"ד שכתב להיפוך)

(ז) תקע ולא עלתה לו חוזר לתקיעה שלפניה דווקא לשמוע שלשה קולות בלי הפסק דקול פסול (משנה ברורה תק"ץ ס"ק ל"ה) והמחמירים חוזרים לראש הסדר לשמוע כל תשעה קולות בלי הפסק דקול פסול.

(ח) הטעויות שצרכים לחזור עליהם רק בתקיעות דמיושב או דמעומד אבל בתקיעות דתתקבל אין בכך כלום כיון שהם מנהג בעלמא [משנה ברורה, ערוך השלחן וש"ע הרב ס"ס תק"צ]

(ט) התוקע והשומע מחויבים מן התורה לידע איזה תקיעה תוקעין אי סוף הסדר שלפניה או ראש מסדר הבאה

(י) לפי דעה אחד בקול טו אווווו בהתחלת התקיעה ה"טו" יתירה ופסולה אבל יש מנהג בכמה קהילות לתקוע בקול טו-אוווווו-טו

(יא) וגם אם בתוך קול התקיעה יש שברי קולות ותחילה או סופה אינו יפה הוי הפסקה ולא עלתה

(יב) וצריך לשמוע כל התקיעה מראשה ועד סופה ואסור להתחיל ה"יהי רצון" עד אחר גמר קול התקיעה ואם המקריא מרגיש שהעולם אומרים ה"יהי רצון" בשעת התקיעה צריך לסמן להחזיר ותוקעין מראש הסדר.

עיקר הספיקות בין פוסקים הראשונים הם:

א- שבר פחות מג' כחות או ג' כחות דוקא. יש להסתפק בשיעור דכל שבר אי צריך שיהיה ג' כחות דוקא (כדעת ריב"ם, סמ"ק, רמב"ן והרשב"א) :

-או פחות מג' כחות דוקא (כדעת רש"י, ר"ח, בעל העיטור והראש)

וספיקה דאורייתא היא לפיכך מן הנכון להריע שתי השיטות.

ב- תשר"ת בנשימה אחת או בשתי נשימות וצריכים לנשום ממש ויוצא בזה לכל הדעות כי יש דעות שאין יוצאין בנשימה א' או ב' נשימות אם לא נושם.

ג- השבר בניגון פשוט טו-טו-טו או בקול שבר טו-או-טו: טו-או-טו: טו-או-טו

באופנים אלו אינם יוצים ידי חובתן:

א- אם אין התוקע או השומע כוונה לצאת הברכה

ב- אם אין התוקע או השומע כוונה לצאת התקיעות. בלי כוונה דינה כמתעסק ולא יצא (מגן אברהם וביאור הגר"א ס"ט תקפ"ז)

ג- אם השומעים אומרים ה"יהי רצון" קודם גמר קול התקיעה אינם יוצים

ד- בעינן כוונה לאיזה סדר תוקעין ואם לאו לא יצא. (משנה ברורה תק"ץ ס"ק ה')

ה- תוקעין תקיעה והקול שבור

ו- שארוכת התקיעה שלפניה ולאחריה אינו שוה בטרומיטין לסך הקולות והנשימות שביניהם

ז- שארוכת השבר יותר מד' וחצי טרומיטין

ח- אם הוסיף שבר א' אחר הג' ועשאו בנשימה אחרת פסל זה השורה והמדקדקין חוזרים על כל הסימן של ל' קולות (ר"ן)

ט- אם אין מפסיק קצת בין שברים לתרועה פסול לרוב פוסקים (אבל האבני נזר כתב שאפילו בלי הפסק כלל יש שנוי בקולות ומותר)

י- יש אומרים כשתוקעין ולא עלתה ויתקע באותו נשימה לא יצא.

בקשות שביקש לפני התקיעות **תפלה להתוקע קודם התקיעות** **מספר לקוטי צבי**

רבנו של עולם בניך בני רחומיך שמו פניהם לנגדך ובטחו על רוב חסדיך ושמוני שליח לתקוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו עליו השלום ותפלתו בהר המוריה וזכות יעקב אבינו עליו השלום ותמימותו אשר התהלך לפניך באמת ובלבב שלם וזכות יצחק אבינו עליו השלום ועקדתו שנעקד על גבי המזבח ותעמוד מכסה הדין ותשב על כסא רחמים עליהם כדבר שנאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש על עצמי וכל שכן על אחרים וכל שכן כי אין בנו לא דעת ולא חכמה לכוין כוונת התקיעות וצירופי שמותיך הראויים לבוא על ידיהן אבל בטחתי ברחמיך הרבים וידעתי כי לא תביישני כי לתקן שלחוני ולא קלקל ואתה בטובך תעורר רחמיך ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ותצרף מחשבותנו הטובה דרך כלל למעשה כאילו אתכוין בכל צירופי שמותיך הקדושים העולים מתוכה ובכל היחודים וזווגי מדותיך העליונות ומיתוק הדינים הראויים לבוא על ידיהן ויעלו תקיעות אלו לעורר רחמיך עם תקיעות בני עליה בניך היודעים והמכוונים כל כוונות שמותיך הקדושים וזיווגי מדות העליונות המעוררים את הרחמים ובכן יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך והפוך להם על ידי תקיעות אלו מדת הדין החזק למדת החסד ולמדת הרחמים וזכור לנו זכות אבותינו ויהיו חקוקים אברהם בראש ויצחק בינתיים ויעקב כנגד ותכנס לנו לפני משורת הדין וסתום וחתום פי השטן ואל ישטין עלינו. ובבוא תוכחה שמנו מספרך אל תמח. וכתוב לחיים טובים כל בני ביתנו אמן וכן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

למנצח

תהלים מ"ז

ז' פעמים כנגד הז' ספירות. ועוד שיש בז' פעמים עם "מן המצר"
עד "ומשפטיך למדני" תקפ"ז תיבות והוא בגימטריא שופר אם
הכולל

לְמַנְצַח לְבַנֵי קִרַח מְזִמּוֹר:
כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כֶּף, הִרְיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה:
כִּי יִי עֲלִיּוֹן נוֹרָא, מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ:
יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ, וּלְאֲמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ:
יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתָנוּ, אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהַב סֵלָה:
עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרוּעָה, יִי בְּקוֹל שׁוֹפָר:
זַמְרוּ אֱלֹהִים זַמְרוּ, זַמְרוּ לְמִלְכֵנוּ זַמְרוּ:
כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, זַמְרוּ מִשְׁכִּיל:
מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשֵׁב עַל כִּסֵּא קִדְשׁוֹ:
נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, כִּי לְאֱלֹהִים מְגִנֵי
אָרֶץ מְאֹד נַעֲלָה:

פעם

א ב ג ד ה ו ז

תפלה להתוקע מהאר"י ז"ל

יהי רצון מלפניך יי אלהי השמים ואלהי הארץ, אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, שתשלח לי כל המלאכים הטהורים משרתים הנאמנים בשליחותם וחפצים לזכות את עמך ישראל המלאך הגדול ^[אל יאמר שמות המלאכים בפה רק במחשבה] (פצפציה) (פציפיה) הממנה להוציא זכיותיהן של ישראל בעת שתוקעין עמך ישראל בשופר ואת מלאך הגדול (תשבש) המלאך הממנה להשמיע זכיותיהן של ישראל להבעית את השטן בתקיעתם ואת המלאכים הגדולים (הדרניאל גימ' ברחמים וסנדלפון) הממנים על התקיעה המעלים את תקיעתנו לפני כסא כבודך ואת המלאך (שמשיאל) הממונה על התרועה. ואת המלאך (תרסטאל) (תוסניאל) הממנה על תשר"ת להיות מזמנים בשליחותם להעלות תקיעתנו לפני הפרוכת ולפני כסא כבודך, ותמלא על עמך רחמים ותסתכל באפו של יצחק אבינו הצבור על גבי המזבח ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנס להם לפני משורת הדין וזכור להם עקדת יצחק לזרעו כי אתה אל מלך נאמן זוכר ברית. ברוך אתה זוכר ברית.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחהם על בניך ותהפוך להם על ידי תקיעותיהם ממדת הדין למדת הרחמים ותזכור להם זכות שלשת אבות ויהיו הם חקוקים בכסא על סדר תולדותם אברהם בראש יצחק כנגדו יעקב בינתיים ואל יעכב כל חטא ועון ותכנס להם לפני משורת הדין ותרצני לפניך יתרחם עלי אמן:

קרע שטן

קודם התקיעות יאמרו אלו פסוקים בקול רם והוא מנהג צפת תוב"ב מהאר"י ז"ל.

והשל"ה כתב " ועתה צריך להודיעך סוד תקיעת שופר וכוונתו כדי שתזכה לערבב השטן ולהכניעו כי הוא דבר גדול שתזכה אתה להכניעו ביום הדין הזה ולא יהיה כח לקטרג על ישראל ויהיה זכות הרבים תלוי בדך. דע כי התוקע, קודם שיתקע, צריך בעוד שהציבור אומרים הפזמון שהוא אמר אלו הפסוקים בינו לבינו

ויכוין באלו שני שמות ובנקודת ~~מקור~~ ~~השמות~~ והם ב' פעמים הוי"ה ומעורב ביניהם אותיות קרע שטן שעל ידי זה נקרע השטן: "

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְיָ עֲנֵנִי בַּמְּרֻחַב יְיָ: תהלים קי"ח : ה'
קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעֲתִי: איכה ג : נ"ז
רֹאשׁ דְּבַרְךָ אֱמֶת וְלַעֲוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צְדָקָךָ: תהלים קי"ט : ק"ט
עֲרוֹב עֲבָדֶיךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקוּנִי זְדִים: תהלים קי"ט : קכ"ב
שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל אִמְרֹתֶיךָ כְּמוֹצֵא שָׁלֹל רַב: תהלים קי"ט : קס"ב
טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמִדְנִי כִּי בְּמִצּוֹתֶיךָ הֶאֱמַנְתִּי: תהלים קי"ט : ס"ז
נְדָבוֹת פִּי רִצְחָה נָא יי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי: תהלים קי"ט : ק"ח'

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי המשפט שבזכות אלו השמות [אל יאמר שמות המלאכים בפה רק במחשבה] היוצאים מראשי תיבות "אל" נא קרב תשועת מצפיד (אנקת"ם) פחודך סר תוציאם ממאסר (פספת"ם) פדה סועים פתח תומים ימינך מצפים (פספסי"ם) דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמוך יה מפלתנו (דיונסי"ם) שיהיה עתה עת רצון מלפניך ותררע ברחמך הרבים וחסדיך הגדולים כל המסכים אשר הם מבדילים בינך ובין עמך ישראל עד היום הזה, והעבר מלפניך כל המשטינים והמקטרגים על עמך ישראל. סתום פי שטן ואל ישטין עלינו כי אליך תלויות עינינו ארומך אלהי המלך אלהי המשפט שומע קול תרועה עמו ישראל ברחמים.

ברכת השופר

עלה אלהים להתרננה ייבקול שופר: תהלים מ"ז : ו'

צריך התוקע לכסות השופר בשעת הברכות ובין כל סימן וסימן ונוהגין שהתוקע והמקרא לובשין הקיטל. אין לענות בהוב"ש על ברכות הללו ויזהר שאין לענות אמן עד אחר השלמת הברכות.

וגם לכתחלא אסור להפסיק אחר הברכות עד השלמת מאה קולות שלא לצריך התקיעות או התפלה ובדיעבד אם הפסיק אין צריך לברך עוד. התוקע והשומעים צריכין לכוין לקיים מצות עשה של תקיעת שופר ויאמרו:

לשם יחוד קוב"ה ושכיניה בדחילו ורחימו. הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצוני הבורא יתברך שמו לתקוע שופר (השומע אומר - לשמוע קול שופר) כמו שכתוב בתורה יום תרועה יהיה לכם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר חשך לנו ימים צרותינו וצונו לשמוע
קול שופר.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שחשך לנו ימים צרותינו וצונו לשמוע קול שופר.

**שברים תרועה בנשימה
אחת ומאריך בתקיעה
יותר מכ"א כוחות -
השברים בג' כוחות דווקא**

א - אלו התקיעות הם כנגד מלכיות אשר בעולם העשייה והם במלכות כשיתקע זה הסימן יכוין לעורר אברהם ולעטרו באותו הקול במדה גדולה:

ב - וכן בזה הסימן ליצחק במדת אברהם שהוא גבורה במדת הגדולה:

ג - וכן בזה הסימן ליעקב שהוא מדת תפארת במדת אברהם שהוא גדולה כי כל ג' הללו רומזים בגדולה גבורה תפארת שבגדולה:

ד - אלו התקיעות הם כנגד זכרונות אשר בעולם העשייה וכן בתפארת יסוד כשיתקע זה הסימן יכוין לעורר את יצחק כלול באברהם כי אין ללקחו לבדו כי יום דין הוא והוא במדת גבורה:

ה - וכן בזה הסימן לאברהם גדולה במדת יצחק בגבורה כי אנו יושבים במדתו:

ו - וכן בזה הסימן ליעקב תפארת במדת יצחק בגבורה כי כל ג' הללו רומזים בגבורה גדולה תפארת אשר בגבורה פחד יצחק:

ז - אלו התקיעות הם כנגד שופרות אשר בעולם העשייה וכן בבניה כשיתקע זה הסימן יכוין לעורר את יעקב ולעטרו באותו קול במדת תפארת:

ח - וכן בזה הסימן ליצחק גבורה במדת יעקב בתפארת כי במדתו אנו יושבים:

ט - וכן בזה הסימן לאברהם גדולה במדת יעקב בתפארת כי כל ג' הללו רומזים בגדולה גבורה תפארת אשר בתפארת:

תקיעות דמיושב

בתקיעה ראשונה יעלה על לבו זכות אברהם אבינו עליו השלום ובזכותו ירחם ה' עלינו להוציא לאור משפטנו. ובשברים יעלה על לבו זכות יצחק אבינו עליו השלום שנעקד על גב המזבח לרצונו.

ובתרועה יעלה על לבו זכות דוד המלך עליו השלום שעברו עליו צרות רבות וקבלם באהבה וחבה השלים את נפשו. ובתקיעה אחרונה זכות יעקב אבינו עליו השלום.

יְקַהְרֹעַה יִשְׁהַטְוֶנָה : יהוה ה' אדני

טוב לתקוע בצד ימין של פיו ופי השופר יהיה למעלה.

מלכיות

אברהם יצחק דוד יעקב יעקב
תקיעה שברים תרועה תקיעה

אברהם יצחק דוד יעקב יעקב
תקיעה שברים תרועה תקיעה

אברהם יצחק דוד יעקב יעקב
תקיעה שברים תרועה תקיעה

זכרונות

אברהם יצחק יעקב
תקיעה שברים תקיעה

אברהם יצחק יעקב
תקיעה שברים תקיעה

אברהם יצחק יעקב
תקיעה שברים תקיעה

שופרות

אברהם יצחק יעקב יעקב
תקיעה תרועה תקיעה

אברהם יצחק יעקב יעקב
תקיעה תרועה תקיעה

אברהם יצחק יעקב יעקב
תקיעה תרועה תקיעה גדולה

אשרי העם יודעי תרועה, יי באור פניך יהלכון:

בשמך יגילון כל היום, ובצדקתך ירומו:

כי תפארת עזמו אתה, וברצונך תרום קרננו:

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה:...

שברים תרועה בנשימה
אחת ומאריך בתקיעה
יותר מכ"א כוחות -
השברים פחות מג'
כוחות

י - אלו התקיעות הם **במלכיות** אשר ביצירה וכן במלכות אשר בעולם היצירה. כשיתקע זה הסימן יכוין להמשיך את אברהם בנצח לבער הקליפות אשר מסביב ולעטרו באותו קול:

יא - וכן בזה הסימן ליצחק גבורה במדת אברהם בנצח:

יב - וכן בזה הסימן ליעקב תפארת עם אברהם בנצח כי כל ג' הללו נמשכים בנצח הוד יסוד אשר בנצח:

יג - אלו התקיעות הם **זכרונות** אשר ביצירה והם בתפארת יסוד אשר בעולם היצירה. כשיתקע זה הסימן יכוין להמשיך יצחק כלול באברהם במדת ההוד לשני הקליפות ואין ללקחו לבדו כי יום דין הוא:

יד - וכן בזה הסימן לאברהם עם יצחק במדת ההוד כי שם אנו ממשכיין:

טו - וכן בזה הסימן ליעקב עם יצחק במדת ההוד כי ג' אלו רומזים בנצח הוד יסוד אשר בהוד:

טז - אלו התקיעות הם **בשופרות** אשר ביצירה והם בבניה אשר בעולם היצירה. כשיתקע זה הסימן יכוין להמשיך את יעקב במדת יסוד לבער הקליפות כי סביבו נשערה מאוד:

יז - וכן בזה הסימן ליצחק במדת יסוד כי שם אנו ממשכיים:

יח - וכן בזה הסימן לאברהם במדת יסוד כי שם אנו ממשכיים. שכל ג' הללו הם בנצח הוד יסוד אשר ביסוד:

תקיעות דמעומד

יְקַהֲרוּעָה יִשְׁהַטּוֹנָה : יְהוּה יְהוּה

מלכיות

אברהם יצחק דוד יעקב יעקב

תקיעה שברים תרועה תקיעה

אברהם יצחק יעקב

תקיעה שברים תקיעה

אברהם דוד יעקב יעקב

תקיעה תרועה תקיעה

היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט, כל יצורי עולמים, אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים, רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים שינינו לך תלויות עד שתקננו, ותוציא כאור משפטנו, איום קדוש.

אֲרֻשֶׁת שְׁפִתֵינוּ יִעָרֵב לְפִיךָ אֵל כֵּם וְנִשְׂאָ, מִבֵּין וּמֵאֲזוּן מִבֵּית וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעַתְנוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן סֵדֶר מַלְכוּתֵינוּ:

זכרונות

אברהם יצחק דוד יעקב יעקב

תקיעה שברים תרועה תקיעה

אברהם יצחק יעקב

תקיעה שברים תקיעה

אברהם דוד יעקב יעקב

תקיעה תרועה תקיעה

היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט, כל יצורי עולמים, אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים, רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים שינינו לך תלויות עד שתקננו, ותוציא כאור משפטנו, איום קדוש.

אֲרֻשֶׁת שְׁפִתֵינוּ יִעָרֵב לְפִיךָ אֵל כֵּם וְנִשְׂאָ, מִבֵּין וּמֵאֲזוּן מִבֵּית וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעַתְנוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן סֵדֶר זְכוּרֹנוֹתֵינוּ:

שופרות

אברהם יצחק דוד יעקב יעקב

תקיעה שברים תרועה תקיעה

אברהם יצחק יעקב

תקיעה שברים תקיעה

אברהם דוד יעקב יעקב

תקיעה תרועה תקיעה גדולה

היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט, כל יצורי עולמים, אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים, רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים שינינו לך תלויות עד שתקננו, ותוציא כאור משפטנו, איום קדוש.

אֲרֻשֶׁת שְׁפִתֵינוּ יִעָרֵב לְפִיךָ אֵל כֵּם וְנִשְׂאָ, מִבֵּין וּמֵאֲזוּן מִבֵּית וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעַתְנוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵינוּ:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד, עבודת ישראל עמך:

ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבו, אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים:
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
והש"ץ מסיים ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו וקימתנו. כן תחינו ותקימנו, ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההדאות. ועל כלם....

אבינו מלכנו זכור רחמיך וכבוש כעסך וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ומגפה ופגע רע וכל מחלה וכל קטטה וכל מיני פורעניות וכל גזרה רעה ושנאת חנם מעלינו ומעל כל בני בריתך:
וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך: וכל החיים.....

ברכת כהנים

שים שלום....

בספר החיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: והש"ץ

מסיים ברוך...
היום תאמצנו - אמן

היום תברכנו - אמן

היום תגדלנו - אמן

היום תדרשנו לטובה - אמן

היום תשמע שועתנו - אמן

היום תקבל ברחמים וברצון את תפלתנו - אמן

היום תתמכנו בימין צדקך - אמן

כהיום הזה...
קדיש

תקיעות דתתקבל

ויקרא ביעה ושה טנה : יטוה ה טנה

מלכות

אברהם	יצחק	דוד יעקב	יעקב
תקיעה שברים			
אברהם	יצחק	דוד יעקב	יעקב
תקיעה שברים			
אברהם	יצחק	דוד יעקב	יעקב
תקיעה שברים			

זכרונות

אברהם	יצחק	יעקב
תקיעה שברים תקיעה		
אברהם	יצחק	יעקב
תקיעה שברים תקיעה		
אברהם	יצחק	יעקב
תקיעה שברים תקיעה		

שופרות

אברהם	דוד יעקב	יעקב
תקיעה תרועה תקיעה		
אברהם	דוד יעקב	יעקב
תקיעה תרועה תקיעה		
אברהם	דוד יעקב	יעקב
תקיעה תרועה תקיעה		

שברים תרועה בשתי נשימות מאריך בהתקיעה - השברים פחות מג' כוחות מעט יותר מקול כלשהו

יט - אלו התקיעות הם **במלכות** שבבריאיה והם במדות מלכות אשר בעולם הבריאה. כשיתקע זה הסימן יכוין להעלות אברהם למקומו. אדוק בגדולה בבניה:

כ - וכן בזה הסימן ליצחק במדת אברהם. בגדולה אדוק בבניה:

כא - וכן בזה הסימן יעקב במקומו בתפארת אדוק בבניה כי כל ג' הללו רומזים במדת אברהם בגדולה אדוק בבניה:

כב- אלו התקיעות הם **בזכרונות** אשר בבריאיה והם בתפארת יסוד אשר בעולם הבריאה. כשיתקע זה הסימן יכוין להעלות יצחק כלול אברהם בגבורה אדוק בבניה:

כג - וכן בזה הסימן יכוין לאברהם כלול ביצחק בגבורה כי שם ביתו אדוק בבניה:

כד - וכן בזה הסימן ליצחק במדת יעקב בתפארת כי שם ביתו אדוק בבניה: כי ג' הללו רומזים בגבורה אדוק בבניה:

כה - אלו התקיעות הם **בשופרות** שבבריאיה. והם בבניה אשר בעולם הבריאה. כשיתקע זה הסימן יכוין ליעקב יסוד במדת אברהם במקומו בתפארת אדוק בבניה:

כו - וכן בזה הסימן ליעקב במדת יצחק בגבורה אדוק בבניה:

כז - וכן בזה הסימן לאברהם במדת יעקב בתפארת כי כל ג' הללו רומזים בגדולה גבורה תפארת אשר בתפארת אדוק בבניה:

שברים תרועה בשתי
נשימות מאריך
בהתקיעה - שברים ג'
כוחות דווקא

כה- כשיתקע זה הסימן יכוון ליחד מדת
אברהם גדולה בשרשה בחכמה אדוק
בא"ס לרוממותו כנגד מלכיות:

כט- וכן בזה הסימן יכוין ליחד מדת יצחק
גבורה בשרשו בבינה אדוק בא"ס
לרוממותו כנגד זכרונות:

ל- וכן בזה הסימן ליעקב יכוין ליחד מדת
יעקב תפארת בכתר עליון אדוק בא"ס
לרוממותו כנגד שופרות:

תקיעות להשלים מאה קולות

יְקַהֲרֵנּוּהָ יִשְׁהַטְוֶנָה

יְהוָה י יָהּ יוֹד הֵי וָאוּ הֵי יוֹד הָא וָאוּ הָא

מלכיות

אברהם יצחק דוד יעקב
תקיעה שברים^{נישס} תרועה תקיעה

זכרונות

אברהם דוד יעקב
תקיעה שברים תקיעה

שופרות

אברהם יצחק יעקב יעקב
תקיעה תרועה תקיעה גדולה

טעמים על תקיעת שופר

כתב רבינו סעדיה גאון מה שציונו הבורא יתברך לתקוע בשופר בראש השנה יש בזה י' ענינים:

הענין הראשון מפני שהיום תחלת הבריאה שבו ברא הקב"ה העולם ומלך עליו. וכן עושים המלכים בתחלת מלכותם שתוקעים לפניהם בחצוצרות ובקרנים להודיע ולהשמיע בכל מקום תחלת מלכותם וכן אנו ממליכים עלינו את הבורא יתברך ביום זה וכן אמר דוד "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'".

הענין השני כי יום ראש השנה הוא יום ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעים בו בשופר להכריז על ראשנו כמי שמזוהר ואומר כל הרוצה לשוב ושוב ואם לאו אל יקרא תגר על עצמו וכן עושים המלכים מזהירים את העולם תחלה בגזירותם וכל העובר על האזהרה אין שומעים לו טענה.

הענין השלישי להזכירנו מעמד הר סיני שנאמר בו "וקול שופר חזק מאד" ונקבל על עצמנו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמה.

הענין הרביעי להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו לתקיעת שופר שנאמר "ושמע השומע את קול השופר ולא נזהר ותבא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה והוא נזהר את נפשו מלט.

הענין החמישי להזכירנו חורבן בית המקדש וקול תרועת מלחמות האויבים כמו שנאמר "כי קול שופר שמעה נפשי תרועת מלחמה" וכשאנו שומעים קול השופר נבקש מאת השם על בנין בית המקדש.

הענין השישי להזכירנו עקידת יצחק שמסר נפשו לשמים וכן אנחנו נמסור נפשנו על קדושת שמו ויעלה זכרונו לפניו לטובה.

הענין השביעי כשנשמע תקיעת שופר נירא ונחרד ונשבר עצמנו לפני הבורא כי כך הוא טבע השופר מרעיד ומחריד כמו שכתוב "אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו".

הענין השמיני להזכיר יום הדין הגדול ולירא ממנו שני "כי קרוב יום ה' הגדול קרוב ומהר מאוד יום שופר ותרועה".

הענין התשיעי להזכירנו קבוץ נדחי ישראל ולהתאסף אליו שנאמר בו "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וכו'".

הענין העשירי להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה שנאמר "כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו". ואמרו במדרש כל השנה השטן מקטרג על ישראל לפני הקב"ה והקב"ה דוחה אותו לר"ה וליום הדין. ובר"ה בא השטן לקטרגומביא החמה להעיד על עוונותיהם של ישראל והחמה מעידה והקב"ה אומר לו עד אחד אתה ואין עד אחד נאמן, הבא עוד עד אחד והוא הולך להביא את הלבנה ואינו מוצא אותה שהיא נכנס שנאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו יום שהלבנה מתבקשת ואינה נמצאת שהיא מכוסה ועוד תמצה בכסה בגי, לבנה לרמו שהיא מתכסה בו ואמרו בפסיקתא ר' ברכי, פתח תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו וכי כל החדשים אינם נכסים אלא ליום חגנו והלא ניסן חודש ונכסה ויש לו חג בפ"ע אלא חודש שיש לו חג וחגו בן יומו ואיזה זה תשרי ונקרא תשרי על שם תשרי ותשבוק על חוביהם אימתי בחודש השביעי:

שיטות אחרות

אם רוצה לתקוע שיטות אחרות יש סיכום החומרות ושיטות הפוסקים ומנהגי ישראל בספר מועדים וזמנים להרב משה שטרנבוך בחלק א' סוף סימן ה' וכתבתי עוד שיטות שמצאתי בספרים אחרים.

שיטות בקול התקיעה

א- ו' פעמים תקיעה כמנהג קול פשוט
ב- ו' פעמים תקיעה כמנהג כמה קהילות טו-או-ו-ו-ו-ו-טו

שיטות בקול השברים

שיטות בקול התרועה

שיטות בקול תשר"ת

ג- ג' פעמים תשר"ת - השברים פשוטין כל אחד פחות מג' כחות - שברים תרועה בנשימה אחת.
ד- ג' פעמים תשר"ת - השברים פשוטין כל אחד פחות מג' כחות - שברים תרועה בשתי נשימות.
ה- ג' פעמים תשר"ת - השברים פשוטין כל אחד ג' כחות - שברים תרועה בנשימה אחת.
ו- ג' פעמים תשר"ת - השברים פשוטין כל אחד ג' כחות - שברים תרועה בשתי נשימות.
ז- ג' פעמים תשר"ת - השברים פשוטין כל אחד ג' כחות - שברים בשתי נשימות. להפסיק בין שבר לשבר כדי נשימה [מאירי במגן אבות ענין שני]
ח- ג' פעמים תשר"ת - כל שבר טו-או-טו - בשתי נשימות
ט- ג' פעמים תשר"ת - כל שבר טו-או-טו - בנשימה אחת.
י- וכן יש מחמירים להריע ג"כ ג"פ שברים תרועה בכח אחד כמרע תוך שבר [רב סעדיה גאון] וכן הריעו בבית מדרש של החס"ם סופר.
יא- ג' פעמים תשר"ת - השברים רק ב' קולות טו-טו [שיטת רש"י ור"ח]
יב- ג' פעמים תשר"ת - ד' או ה' שברים כל אחד פחות מג' כחות לקיים השיטות שסך השברים צריך להיות ט' כחות [ספר קצה המטה] [וכן נהוג ר"ח מבריסק]
יג- ג' פעמים תשר"ת - השבר רק או-טו לבד [ר"ח מבריסק]
יד- ג' פעמים תשר"ת - שלא יפריד בין שבר לשבר כלל [רשב"א, ריטב"א, ריץ גיאות, אורחות חיים]
טו- ג' פעמים תשר"ת - התרועות כנהוג טו-טו-טו-
טז- ג"פ תשר"ת עם קול המתרעש בלי "טו" כלל שקוראין "תרועה תימנית"

שיטות בקול תש"ת

יז- ג' פעמים תש"ת - כל שבר פחות מג' כחות ופשוטה כמנהג פולין, גרמניה ואונגרו [רב סעדיה גאון]
יח- ג' פעמים תש"ת - כל שבר ג' כחות ופשוטה
יט- ג' פעמים תש"ת - כל שבר טו-או-טו כמנהג רוסיה וליטא [ריטב"א]
כ- ג' פעמים תש"ת - השברים רק ב' קולות טו-טו [שיטת רש"י ור"ח]
כא- ג' פעמים תש"ת - ד' או ה' שברים כל אחד פחות מג' כחות לקיים השיטות שסך השברים צריך להיות ט' כחות [ספר קצה המטה] [וכן נהוג ר"ח מבריסק]
כב- ג' פעמים תש"ת - השבר רק או-טו לבד [ר"ח מבריסק]
כג- ג' פעמים תש"ת - שלא יפריד בין שבר לשבר כלל [רשב"א, ריטב"א, ריץ גיאות, אורחות חיים]

שיטות בקול תר"ת

כד- ג' פעמים תר"ת - התרועות כנהוג טו-טו-טו-
כה- ג"פ תש"ת עם קול המתרעש בלי "טו" כלל שקוראין "תרועה תימנית"

TIMING IS CRITICAL

I regularly blow 9 תרועות in 2 seconds. Thus, 1 טורמיט is equal to .22 seconds.

This means that a שברים of .99 seconds is equal to $4 \frac{1}{2}$ טורמיטין and is reckoned a פסול and is תקיעה.

A שבר of גי כחות equals .66 seconds so three שברים would be 1.98 seconds.

A תרועה שברים should then last 2.66 seconds.

י"ח טורמיטין is 3.96 seconds.

כ"א טורמיטין is 4.62 seconds.